

4.2.2014

B7-0156/2014

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie szczytu UE-Rosja
(2014/2533(RSP))

Ria Oomen-Ruijten, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Paweł Zalewski, Michael Gahler, Francisco José Millán Mon, Vytautas Landsbergis, Bernd Posselt, Alf Svensson, Monica Luisa Macovei, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Eduard Kukan, Laima Liucija Andrikienė, Davor Ivo Stier, Tunne Kelam, Tokia Saïfi, György Schöpflin, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Nadezhda Neynsky, Daniel Caspary, Elena Băsescu, Petri Sarvamaa, Andrej Plenkovič, Salvador Sedó i Alabart, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė
w imieniu grupy PPE

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie szczytu UE-Rosja
(2014/2533(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rosji;
- uwzględniając obowiązującą obecnie umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską oraz negocjacje rozpoczęte w roku 2008 w sprawie nowej umowy UE-Rosja, a także partnerstwo na rzecz modernizacji zainicjowane w 2010 r.,
- uwzględniając wspólny cel UE i Rosji, określony we wspólnym oświadczeniu wydanym po zakończeniu 11. szczytu UE-Rosja, który odbył się w Sankt Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., dotyczący utworzenia wspólnej przestrzeni gospodarczej, wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, wspólnej przestrzeni współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego oraz wspólnej przestrzeni badań naukowych i edukacji z uwzględnieniem aspektów kulturalnych (cztery wspólne przestrzenie),
- uwzględniając szczyt UE-Rosja z dnia 3-4 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając konsultacje UE-Rosja w sprawie praw człowieka z dnia 28 listopada 2013 r.,
- uwzględniając szczyt Partnerstwa Wschodniego z dnia 28 i 29 listopada 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego J. M. Barroso po szczycie UE-Rosja, który odbył się w dniu 28 stycznia 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej po szczycie UE-Rosja, który odbył się w dniu 28 stycznia 2014 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i Rosji z dnia 28 stycznia 2014 r. dotyczące zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska pozostaje wierna sprawie dalszego pogłębiania i rozwijania stosunków z Rosją oraz zasadom zapisanym w partnerstwie na rzecz modernizacji w oparciu o wspólne interesy i głębokie przywiązanie do uniwersalnych wartości, zasad demokracji, poszanowania podstawowych praw człowieka oraz rządów prawa;
- B. mając na uwadze, że utrzymują się wątpliwości dotyczące przestrzegania i ochrony w Rosji praw podstawowych i praw człowieka, wartości demokratycznych i praworządności;

- C. mając na uwadze, że stosunki dobrosąsiedzkie, pokój i stabilność w państwach sąsiadujących leżą w interesie zarówno Rosji, jak i UE;
 - D. mając na uwadze, że kraje Partnerstwa Wschodniego mają pełne suwerenne prawo i swobodę nawiązywania stosunków z wybranymi krajami, w charakterze równych partnerów, zgodnie z porozumieniami helsińskimi;
 - E. mając na uwadze, że niedawne wydarzenia dowodzą, że proces budowania barier („borderyzacja”) wokół Abchazji i regionu Cchinwali (Południowa Osetia) przyspiesza i nabiera bardzo agresywnego charakteru, mając na uwadze, że od 17 września 2013 r. rosyjskie siły okupacyjne ponawiają budowę zasieków wzdłuż linii okupacyjnej w regionie Cchinwali, w szczególności we wsi Ditsi w gminie Gori;
 - F. mając na uwadze, że obszar okupowany powiększa się w niektórych miejscach o kilkaset metrów kosztem terytorium gruzińskiego;
1. zauważa, że szczyt UE-Rosja z dnia 28 stycznia 2014 r. był szansą na dokonanie refleksji nad charakterem i kierunkiem strategicznego partnerstwa UE-Rosja oraz przedyskutowania wspólnych interesów oraz różnic w świetle ostatnich wydarzeń, wraz z odpowiednimi inicjatywami regionalnej integracji gospodarczej, wspólnym sąsiedztwem, zagadnieniami handlowymi i zobowiązaniami WTO, a także zobowiązaniami międzynarodowymi wraz ze zobowiązaniami w sferze rządów prawa, praw człowieka i podstawowych wolności, oraz głównymi wyzwaniami w sferze spraw zagranicznych, takimi jak Syria czy Iran;
 2. jest przekonany, że Rosja pozostaje jednym z najważniejszych partnerów Unii Europejskiej w zakresie budowania strategicznej współpracy, ale aby ta współpraca była owocna, konieczne jest poddawanie różnic pod dyskusję i wyjaśnianie ich;
 3. wyraża ubolewanie, że nie osiągnięto postępu w negocjacjach nad nową umową zastępującą obecnie obowiązującą umowę o partnerstwie i współpracy; przypomina UE swoje zalecenia skierowane do Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie negocjacji nad nową umową UE-Rosja; nalega na Rosję, by w znacznym stopniu zaangażowała się w negocjacje nad rozdziałem dotyczącym handlu w nowej umowie;
 4. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie w dniu 28 stycznia 2014 r. wspólnego oświadczenia UE-Rosja w sprawie zwalczania terroryzmu, w którym UE i Rosja uzgodniły rozważenie możliwości dalszego zacieśnienia współpracy w odpowiedzi na przestępczość zorganizowaną i przestępstwa popełniane przez terrorystów, rozszerzenie współpracy w wymianie najlepszych praktyk w zwalczaniu terroryzmu oraz szkolenie ekspertów w tej dziedzinie, a także wzmocnienie współpracy w ramach ONZ i innych wielostronnych instancji;
 5. podkreśla znaczenie partnerstwa na rzecz modernizacji, które jest wspólną agendą przyczyniającą się do reform gospodarczych i instytucjonalnych;
 6. wzywa Rosję do wywiązania się z obowiązków wynikających z członkostwa w WTO oraz do pełnego wdrożenia zobowiązań podjętych w ramach tej organizacji; wzywa do

terminowego znoszenia barier handlowych, takich jak opłaty recyklingowe od pojazdów silnikowych, a także pozostałych barier w handlu i inwestycjach dwustronnych;

7. apeluje do Rosji o nienakładanie zakazów przywozu produktów z państw członkowskich UE; podkreśla, że takie zakazy przywozu przynoszą szkodę nie tylko stosunkom dwustronnym między poszczególnymi państwami członkowskimi a Rosją, ale także stosunkom między UE a Rosją;
8. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdania dotyczące postępów w realizacji wspólnych przestrzeni UE-Rosja, które przedstawiają postęp lub regres we wdrażaniu wspólnych przestrzeni UE-Rosja oraz strategii przyjętych w 2005 r.; wspiera szczególnie współpracę w dziedzinie badań naukowych i rozwoju oraz podkreśla, że cztery wspólne przestrzenie istnieją w oparciu o zasadę wzajemności;
9. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa energetycznego i zwraca uwagę, że dostawy surowców naturalnych nie powinny być wykorzystywane jako narzędzie polityczne; podkreśla znaczenie współpracy energetycznej dla obu stron, będącej szansą na dalszą współpracę handlową i gospodarczą na otwartym i przejrzystym rynku, przy pełnym zrozumieniu potrzeby różnicowania kierunków dostaw i dostawców energii do UE; podkreśla, że podstawę takiej współpracy powinna stanowić zasada współzależności i przejrzystości, równego dostępu do rynku, infrastruktury i inwestycji; wzywa UE i Rosję do współpracy w dziedzinie energii opartej na zasadach rynku wewnętrznego, wraz z trzecim pakietem energetycznym, szczególnie w odniesieniu do dostępu stron trzecich, a także na Traktacie karty energetycznej; jest przekonany, że pełne przyjęcie przez Rosję zasad TKE miałyby korzystne skutki dla dwustronnych stosunków w dziedzinie energii; apeluje o ścisłą współpracę między UE i Rosją w zakresie dostaw surowców i pierwiastków ziem rzadkich, zwłaszcza tych uznawanych za mające decydujące znaczenie, oraz wzywa do przestrzegania przepisów międzynarodowych, zwłaszcza zasad WTO;
10. wzywa Rosję do wdrożenia podstawowych zasad demokracji, praworządności i praw człowieka i z zadowoleniem przyjmuje niedawne przypadki amnestii; podkreśla znaczenie wolności zgromadzeń, wolności słowa i wolności zrzeszania się; obawia się o niezawisłość sądownictwa i jest zaniepokojony sytuacją społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i przywódców opozycji;
11. odnotowuje trwające negocjacje w sprawie aktualizacji umowy o ułatwieniach wizowych, dzięki którym zostałyby rozszerzone kategorie osób korzystających z ułatwień wizowych m. in. o przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego i szerszy krąg członków rodziny; zauważa, że przystąpiono już do wdrażania „wspólnych działań zmierzających do wprowadzenia ruchu bezwizowego w przypadku krótkotrwałych podróży” ogłoszonych na szczycie w grudniu 2011 r.;
12. podkreśla, że regularne posiedzenia w ramach dialogu politycznego na temat szerokiego spektrum zagadnień dotyczących polityki zagranicznej są kluczowym elementem stosunków UE-Rosja; stwierdza, że Rosja – jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ – musi podejmować odpowiedzialność w przypadku kryzysów międzynarodowych; wzywa Rosję do bardzo konstruktywnego podejścia do konferencji „Genewa II” w sprawie Syrii, której celem jest wypracowanie politycznego rozwiązania

konfliktu;

13. jest przekonany, że dalsze reformy polityczne i gospodarcze w krajach Partnerstwa Wschodniego, w tym na Ukrainie, oparte na wartościach i normach UE, leżą w gruncie rzeczy w interesie Rosji, ponieważ doprowadziłyby do rozszerzenia strefy stabilności, dobrobytu i współpracy na jej granicach; przypomina, że UE stale zachęca Rosję, by poprzez konstruktywne podejście do krajów Partnerstwa Wschodniego wniosła swój wkład w ten proces; sprzeciwia się zamiarowi dalszego uznawania przez Rosję regionu Partnerstwa Wschodniego za jej sferę wpływów; uważa, że tylko obywatele Ukrainy powinni mieć prawo do decydowania o przyszłości swojego kraju;
14. wzywa Rosję do powstrzymania się od nacisków na Ukrainę, gdyż wpływy były wywierane przed szczytem Partnerstwa Wschodniego w Wilnie, na którym miał zostać podpisany układ o stowarzyszeniu UE-Ukraina;
15. zdecydowanie potępia proces budowania barier („borderyzacja”) w Abchazji i w regionie Cchinwali (Południowa Osetia), który doprowadził do rozszerzenia okupowanych terytoriów ze szkodą dla Gruzji;
16. zdecydowanie potępia rozszerzenie strefy bezpieczeństwa stworzonej wokół Soczi o okupowane terytorium Abchazji, co dzieli tę strefę na dwie części;
17. wzywa Rosję do odwołania decyzji w sprawie uznania odłączenia gruzińskich regionów Abchazji i Cchinwali (Południowej Osetii), do zakończenia okupowania tych gruzińskich terytoriów oraz do pełnego poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej Gruzji, a także nienaruszalności jej granic uznanych przez społeczność międzynarodową, zgodnie z ustaleniami prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych, Aktu końcowego helsińskiej Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz właściwej rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych; wzywa Gruzję i Rosję do podjęcia bezpośrednich rozmów, bez określania warunków wstępnych, w sprawie szeregu kwestii i – jeśli to konieczne – przy mediacji obustronnie zaakceptowanej strony trzeciej, które to rozmowy powinny uzupełniać obecnie trwający proces genewski, lecz go nie zastępować;
18. wzywa ponadto Federację Rosyjską do wypełnienia zobowiązań podjętych w 1996 r. w Radzie Europy i znajdujących odzwierciedlenie w decyzjach podejmowanych na szczytach OBWE (w Stambule w 1999 r. i w Porto w 2002 r.) dotyczących wycofania rosyjskich wojsk z terytorium Mołdawii; wyraża zaniepokojenie brakiem postępów w tej kwestii; podkreśla, że wszystkie strony rozmów 5+2 zobowiązały się do rozstrzygnięcia konfliktu przy poszanowaniu nienaruszalności terytorialnej Republiki Mołdawii; wzywa zatem do powołania cywilnej misji pokojowej w regionie naddniestrzańskim w Republice Mołdawii;
19. wzywa wysoką przedstawiciel do zwrócenia większej uwagi na negocjacje według formuły 5+2 oraz do zintensyfikowania dialogu w tej sprawie z przedstawicielami Rosji w celu wypracowania kompleksowego i pokojowego rozwiązania konfliktu naddniestrzańskiego;
20. apeluje do władz rosyjskich o współpracę przy otwieraniu rosyjskich archiwów, co

umożliwi dostęp do nich naukowcom i odtajnienie odpowiednich dokumentów, które mogłyby rzucić światło na losy wielu osób uwięzionych przez radzieckie służby bezpieczeństwa pod koniec II wojny światowej, w tym na los Raoula Wallenberga, który 70 lat temu uratował przed zagładą tysiące węgierskich Żydów;

21. z zadowoleniem przyjmuje pracę Komisji Współpracy Parlamentarnej UE-Rosja, będącej platformą rozwoju współpracy i stałego dialogu między obydwoma parlamentami;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentom państw Partnerstwa Wschodniego, przewodniczącemu, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.